

Philip Kerr, una de les estrelles de l'Encontre d'Escriptors. Diversitat de veus per a Dones i Nacions: Sílvia Munt, Zahra El Hasnau, Marie-Célie Agnant, Laia Climent i Pilar Palacio. Taula rodona sobre mitjans a la xarxa, amb representants d'InfoTV, Des de Lliria cap a Ítaca, ACICOM i L'Informatiu.

Conscienciació social i feminista

La gent ja no llegeix novel·la negra, llegeix novel·la policíaca social. Això va quedar ben clar al XXII Encontre d'Escriptors, dedicat a la “Novel·la negra, novel·la social”. I si “ens agrada tant el gènere”, diuen Marià Sánchez Soler i Emili Payà, coordinadors, “és perquè reflecteix la realitat”. Ho han dit els entesos: el gènere negre és una radiografia de l'anomenada civilització. Com a prova, Philip Kerr, cronista de l'alemanya nazi, que va obrir el torn de conferències.

Tenim fins i tot la novel·la de no-ficció, basada en fets reals. A casa nostra, han excel·lit en aquest apartat dos autors, Carles Porta i Joan M. Oleaque. Hi ha qui ha dit que aquesta novel·la ocupa el lloc del nou periodisme de qualitat, a causa del menyspreu dels diaris pel periodisme de carrer, i de la funcionalització del periodista.

Després ve el calaix del relat ficcional versemblant, just a mig camí de realitat i ficció. El marc, aquí, és fidel a la història, coetània o pretèrita. Parlem de la novel·la negra americana, o de l'Andreu Martín de *Barcelona tràgica*, per exemple. També tenen novel·les de tipologia similar Albert Salvadó i Sebastià Benàssar. I, no diguem, de Philip Kerr.

El tercer calaix és la novel·la absent de referents reals, però versemblant.

Conscienciació social –la de la novel·la negra–, conscienciació feminista i nacional i consciència de la importància que les noves tecnologies tindran per als qui ara són joves. Parlem dels tres congressos de la setmana dels Premis Octubre.

Finalment, tenim la més distanciada de la realitat, sense que l'autor es preocupi per fer-la versemblant.

Les jornades, a més, van destacar la importància de la documentació, de la investigació perquè la novel·la negra sigui convincent. “La novel·la negra –insisteix Sánchez Soler– necessita ser real i, per ser-ho, l'autor ha de documentar-se a fons”. Ja ho diu Philip Kerr: cal dir la veritat fins i tot en els més petits detalls. Com han proclamat els coordinadors, la novel·la negra s'ha convertit en una eina de primera importància en l'estudi de la societat.

Dones implicades. O els partits nacionalistes fan polítiques des de la perspectiva de gènere (i no pas, només, en el sentit de polítiques sobre les dones), o els futurs nous estats seran una mera còpia d'allò que ja teníem: la parlamentària navarresa Nekane Pérez Irazábal (Aralar) va ser clara. I, en

aquesta exigència, va coincidir amb les reflexions de veus igualment ben autoritzades que van anar construint el dibuix, des de traces diverses, d'aquest congrés de Dones i Nacions. L'activista nord-irlandesa Bronagh Hinds en va ser una: impulsora de Women's Coalition i de l'entitat que d'alguna manera la va succeir, DemocraShe, va descriure la importància de la implicació de les dones en els processos de negociació per a la resolució de conflictes i el paper que van fer, precisament, en el cas irlandès. Contra tòpics i marees, l'activista va defensar l'anomenada “acció positiva” (“acció”, i no pas “discriminació”: les paraules configuren marcs interpretatius, va insistir) per aconseguir la visualització de les dones en la política activa.

I en aquest punt va coincidir l'escriptora sahrauí Zahra El Hasnau: quan els homes eren al front, va descriure, les dones van assumir tota la vida organit-

zativa als campaments, sota premisses d'igualtat; en tornar els homes, tasques i visibilitat es van repartir, és clar, però també hi va haver un intent de retrocedir en els assoliments. Moltes de les passes endavant que ja s'havien fet, però, es van mantenir. I la pugna continua. Fins ara: la irrupció del fonamentalisme religiós és, va explicar El Hasnauí, l'amenaça més greu a la qual aquells avenços han de fer front. "Les dones anem perdent victòries assolides", va advertir l'escriptora haitiano-quebequesa Marie-Célie Agnant. Ella empra la literatura per plantar cara, visibilitzar les veus amagades, restablir la memòria: "La meua veu és una daga", va recitar. I va ferir.

Futur digital. Generació Z, generació google, generació@, milenials, net-generation ... Són, en definitiva, la generació que ve, la que ara té menys de 15 anys i que es cria en el vocabulari dels bits. Són els anomenats nadius digitals, la primera generació en la història de la humanitat per als quals internet existeix des que tenen ús de raó. No n'han après, sinó que s'hi han criat. Les implicacions de tot plegat no són menors, per als interessats, per a les famílies, per a la manera com ens informem, per al món laboral, per a les relacions socials, per a l'oci... I per això el congrés de mitjans de comunicació portava per títol "Nous mitjans i noves pràctiques. Joventut, informació i comunicació", una bona oportunitat per a pensar com serà el futur.

Ll. Bonada, N. Cadenes, V. Tena

DEL 22 D'OCTUBRE AL 12 DE DESEMBRE

Exposició "La imatge actual dels Borja. Mostra Collectiva d'Art Contemporani".

Inauguració 20 hores

Sala Municipal d'Exposicions Coll Alas (fins al 12 de desembre). Amb obres de Manolo Boix, Carmen Calvo, Antonio de Felipe o Antoni Tàpies, entre d'altres.

25, 26, 27 D'OCTUBRE I 4 I 5 DE NOVEMBRE

Simposi Internacional Francesc de Borja. Home del Renaixement. Sant del Barroc.

Casa de Cultura Marqués de González de Quirós de Gandia i Institut Internacional d'Estudis Borgians de València.

28 D'OCTUBRE

Gandia commemora el naixement de Francesc de Borja.

Solemne missa a la Col·legiata de Gandia i representació de la Visitatio Sepulchri al Palau Ducal i Castell de focs d'artifici.

DEL 4 DE NOVEMBRE AL 9 DE GENER

Inauguració 20 hores.

Casa de Cultura Marqués de González de Quirós (fins al 9 de gener).

Amb obres d'El Greco, Zurbarán, Murillo i Ribera, entre d'altres.

AJUNTAMENT DE GANDIA

